

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกรีฑาประเทกланขึ้นพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการสร้างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบโดยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. หากาดัดชนิดความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานของสังคมหรือความตรงตามเนื้อหา (Content validity)
3. หากาดความไวในการสอน (Validity of instructional sensitivity) โดยใช้สถิติ t-test
4. หากาดความตรงตามสภาพการณ์ (Concurrent validity) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมนแรนค์ (Spearman Rank correlation coefficient)
5. หากาดแนวจุดตัด (Cut off score) โดยวิธีของเบอร์ก (Berk, 1976)
6. หากาดความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) โดยหากาดความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (Standard error of measurement)
7. หากาดความเที่ยงในการตัดสินจำแนกความร้อนรู้ (The Reliability of mastery classifications) โดยใช้สูตรของ สมามินาธาน แฮมเบลตัน และอลจีนา (Swaminathan, Hambleton and Algina, 1974)
8. หากาดความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ (Objectivity) โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่มีการจำแนกแบบสองทาง โดยไม่มีการทำซ้ำ (Some special analysis-of-variance methods : A two-way Classification analysis without replications) และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Intraclass correlation)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ น้ำหนัก และส่วนสูง ของกลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 49 คน และนักเรียนหญิงระดับมัธยม-
ศึกษาตอนต้น จำนวน 51 คน

รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
อายุ (ปี)	14.08	0.64	13.78	0.54	13.93	0.61
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	44.92	9.13	45.53	7.26	45.23	8.15
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	159.16	8.19	154.07	5.49	156.57	7.33

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอายุเฉลี่ย 14.08 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 44.92 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 159.16 เซนติเมตร กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอายุเฉลี่ย 13.78 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 45.53 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 154.07 เซนติเมตร กลุ่มตัวอย่างรวมมีอายุเฉลี่ย 13.93 ปี มีน้ำหนักเฉลี่ย 45.23 กิโลกรัม และส่วนสูงเฉลี่ย 156.57 เซนติเมตร

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานกลาง

ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานกลางใน การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ โดยวิธีของ โรวินเนลลี และ แฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1976) ผลปรากฏว่า แบบทดสอบทักษะการเข้าปะรำ เกยกานย์นี้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ การทั้ง 4 ทักษะ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานกลาง (IOC) ของการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการกระโดดสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง)

แบบทดสอบทักษะการกระโดดสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง)	IOC
ทักษะการกระโดดสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง)	0.93
1. การวิ่งก่อนการกระโดด	1.00
2. การวางเท้ากรรไกร	1.00
3. การกระโดดขึ้นจากพื้น	0.75
4. การลوبดัวข้ามไม้พاد	0.875
5. การลงสู่พื้น	1.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการกระโดดสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง) มีค่าเท่ากับ 0.93 การวิ่งก่อนการกระโดดมีค่าเท่ากับ 1.00 การวางเท้ากรรไกรโดยมีค่าเท่ากับ 1.00 การกระโดดขึ้นจากพื้นมีค่าเท่ากับ 0.75 การลوبดัวข้ามไม้พadam มีค่าเท่ากับ 0.875 การลงสู่พื้นมีค่าเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการกระโอดไกล (ท่ากระตุกเข่า)

แบบทดสอบทักษะการกระโอดไกล (ท่ากระตุกเข่า)	IOC
ทักษะการกระโอดไกล (ท่ากระตุกเข่า)	0.875
1. การวิ่งก่อนการกระโอด	1.00
2. การวางเท้ากระโอด	0.875
3. การกระโอดขึ้นจากพื้น	0.75
4. การลอยตัวในอากาศ	0.875
5. การลงสู่พื้น	1.00
6. การทรงตัวภายหลังการลงสู่พื้น	0.75

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการกระโอดไกล (ท่ากระตุกเข่า) มีค่าเท่ากัน 0.875 การวิ่งก่อนการกระโอดมีค่าเท่ากัน 1.00 การวางเท้ากระโอดมีค่าเท่ากัน 0.875 การกระโอดขึ้นจากพื้นมีค่าเท่ากัน 0.75 การลอยตัวในอากาศ มีค่าเท่ากัน 0.875 การลงสู่พื้นมีค่าเท่ากัน 1.00 และการทรงตัวภายหลังการลงสู่พื้นมีค่าเท่ากัน 0.75

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาภัณฑ์ให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบ
ทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบืนอยู่กับที่)

แบบทดสอบทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบืนอยู่กับที่)	IOC
ทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบืนอยู่กับที่)	0.875
1. การถือลูกทุ่มน้ำหนัก	1.00
2. การยืนเครื่อมตัวก่อนทุ่น	0.875
3. การเคลื่อนไหวก่อนทุ่น	0.875
4. การเคลื่อนไหวขณะทุ่น	0.75
5. การปล่อยลูกทุ่มน้ำหนัก	0.875
6. การทรงตัวหลังการทุ่น	0.875

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบืนอยู่กับที่) มีค่าเท่ากัน 0.875 การถือลูกทุ่มน้ำหนักมีค่าเท่ากัน 1.00 การยืนเครื่อมตัวก่อนทุ่นมีค่าเท่ากัน 0.875 การเคลื่อนไหวก่อนทุ่นมีค่าเท่ากัน 0.875 การเคลื่อนไหวขณะทุ่นมีค่าเท่ากัน 0.75 การปล่อยลูกทุ่มน้ำหนักมีค่าเท่ากัน 0.875 และการทรงตัวหลังจากการทุ่นมีค่าเท่ากัน 0.875

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าตัวชี้นิความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการข้างจักร (ท่าบินอยู่กับที่)

แบบทดสอบทักษะการข้างจักร (ท่าบินอยู่กับที่)	IOC
ทักษะการข้างจักร (ท่าบินอยู่กับที่)	0.94
1. การจับจักร	1.00
2. การยืนเตรียมตัวก่อนข้าง	0.875
3. การเคลื่อนไหวก่อนข้าง	0.875
4. การเคลื่อนไหวขณะข้าง	0.875
5. การปล่อยจักร	1.00
6. การทรงตัวหลังปล่อยจักร	1.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่าตัวชี้นิความสอดคล้องของทักษะการข้างจักร (ท่าบินอยู่กับที่) มีค่าเท่ากับ 0.94 การจับจักรมีค่าเท่ากับ 1.00 การยืนเตรียมตัวก่อนข้างมีค่าเท่ากับ 0.875 การเคลื่อนไหวก่อนข้างมีค่าเท่ากับ 0.875 การเคลื่อนไหวขณะข้างมีค่าเท่ากับ 0.875 การปล่อยจักรมีค่าเท่ากับ 1.00 และการทรงตัวหลังปล่อยจักรมีค่าเท่ากับ 1.00

**ศูนย์วิทยาธุรกิจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ความไวในการสอน

ความไวในการสอน คือ ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถจำแนกหรือแบ่งให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่ผ่านการเรียนทักษะกรีฑาประเทศาลาฯ กับผู้ที่ไม่ผ่านการเรียนทักษะกรีฑาประเทศาลาฯ ออกจากกันได้ โดยการคำนวณหาค่าความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียน กับผลการทดสอบหลังเรียน (*t-test*)

ตารางที่ 6 ค่าความแตกต่างของผลการทดสอบ (*t-test*) จากคะแนนเฉลี่ยระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับผลการทดสอบหลังเรียน

รายการทดสอบ	ผลการทดสอบก่อนเรียน		ผลการทดสอบหลังเรียน		<i>t</i>	
	N = 100		N = 100			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
รวมทุกทักษะ	4.75	2.31	19.48	2.05	59.18*	
ทักษะการกระโดดสูง (ท่ากระไกรทางเจียง)	1.11	0.90	4.00	1.00	23.53*	
ทักษะการกระโดดไกล (ท่ากระดูกเข่า)	1.61	1.11	4.94	1.09	25.28*	
ทักษะการทุมน้ำหนัก (ท่าบินอยู่กับที่)	1.06	1.13	5.29	0.74	32.82*	
ทักษะการข่าวงจักร (ท่าบินอยู่กับที่)	0.94	1.22	5.20	0.93	30.37*	

* $P < .01$ ($.01 t_{99} = 2.66$)

จากตารางที่ 6 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะภาษาประ เกทลานขึ้นพื้นฐานแบบอิง เกมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยแบบทดสอบรวมและแบบทดสอบแต่ละทักษะ มีผลการทดสอบก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียน ของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติศิริภยาคุณ รัชมังคลากิริye แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความตรงความสอดคล้อง

ความตรงความสอดคล้อง เป็นความถูกต้องแม่นยำของเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่วัดเป็นจริงตามสภาพที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการหาความตรงตามสภาพการณ์ของแบบทดสอบ จากการคำนวณหาค่าความสัมพันธ์ของคะแนนจากผลการทดสอบของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กับคะแนนแบบทดสอบของครุประจาวิชากรีฑา ซึ่งคะแนนจากการวัดผลของครุประจาวิชากรีฑานั้น ถือว่าเป็นคะแนนที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้เข้ารับการทดสอบ

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ความตรงความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะกรีฑาประเภทล้านขันพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์

รายการ	N	r_s
รวมทุกทักษะ	40	0.98*
ทักษะการกระโดดสูง (ท่ากระไกรทางเฉียง)	40	0.97*
ทักษะการกระโดดไกล (ท่ากระดูกเข่า)	40	0.99*
ทักษะการทุบหนัง (ท่าบินอยู่กับที่)	40	0.96*
ทักษะการวิ่งจักร (ท่าบินอยู่กับที่)	40	0.96*

* $P < .01$ ($.01 t_{38} = 2.75$)

จากการที่ 7 แสดงว่า คะแนนจากแบบทดสอบทักษะกรีฑาประเภทล้านขันพื้นฐานแบบอิงเกณฑ์เน้นกระบวนการ ส่าหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับคะแนนจากการวัดผลของครุประจาวิชากรีฑา รวมทุกทักษะ ทักษะการกระโดดสูง ทักษะการกระโดดไกล ทักษะการทุบหนัง และทักษะการวิ่งจักร มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_s = .98, .97, .99, .96$ และ $.96$ ตามลำดับ)

คะแนนจุดตัด

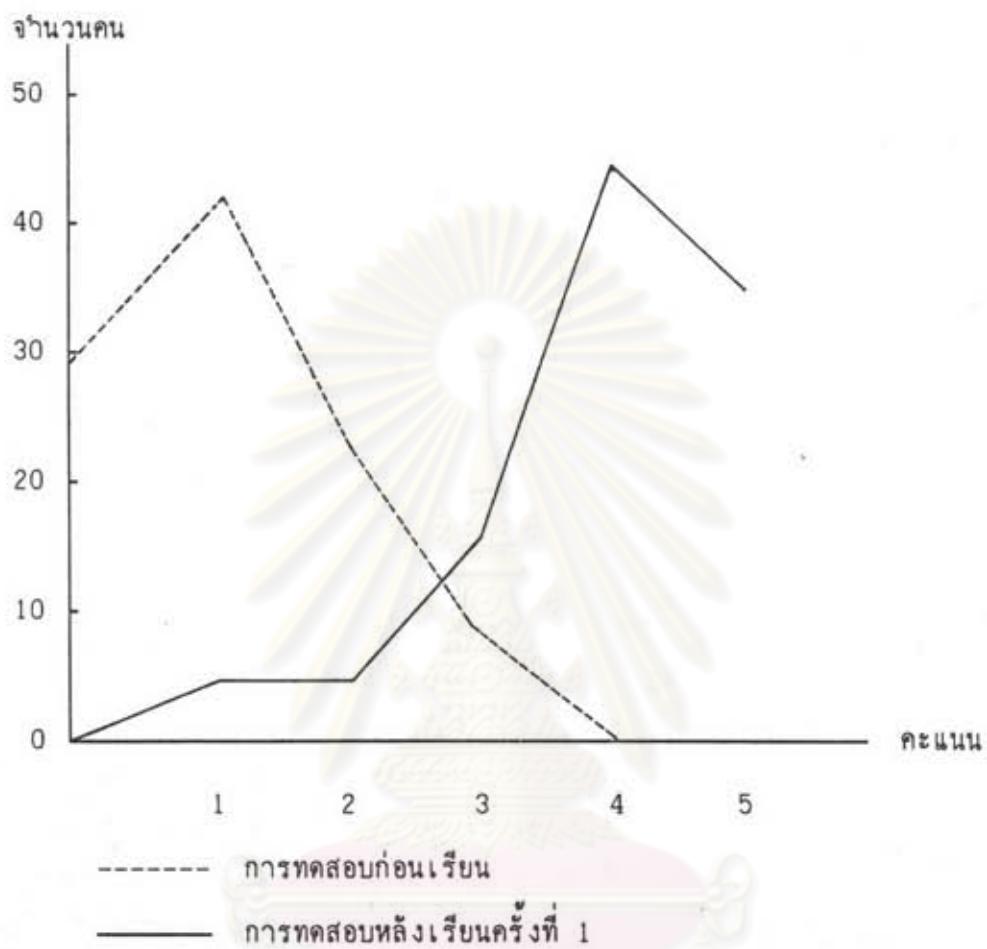
คะแนนจุดตัด เป็นคะแนนที่ใช้แบ่งผู้สอบให้เป็นผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ นั่นคือ ถ้าผู้สอบได้คะแนนสูงกว่าหรือเท่ากับจุดตัด ผู้นั้นจะถูกตัดสินว่ารอบรู้ แต่ถ้าผู้สอบได้คะแนนต่ำกว่าจุดตัด จะถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณหาจุดตัดโดยวิธีการของเบอร์ค (Berk)

ตารางที่ 8 การแจกแจงความถี่ของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบ ทักษะการกระโตดสูง (ท่ากระไกรทางเนียง) ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)					
	0	1	2	3	4	5
การทดสอบก่อนเรียน	28	41	23	8	0	0
การทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	0	4	4	14	44	34

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 28 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 41 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 23 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 8 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 4 และ 5 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0 ได้คะแนน 1 จำนวน 4 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 4 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 14 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 44 คน และได้คะแนน 5 จำนวน 34 คน

จากตารางที่ 8 นักคณบดีมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกราฟโดยสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง)

จากแผนภูมิที่ 1 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการกราฟโดยสูง (ท่ากรรไกรทางเฉียง) ก่อนเรียน และผลการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 มาเขียนกราฟเส้นตรงพบว่าเส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 2 และ 3

ตารางที่ 9 คะแนนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก การจำแนกผิดประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกระโดยสูง (ท่ากรรไกรทางเรียง)

คะแนนจุดตัด อย่างถูกต้อง	ความน่าจะเป็นในการตัดสิน จำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการ จำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ความ แม่นยำของเกณฑ์
2	.83	0.02 / 0.155	0.67
*3	.92	0.04 / 0.04	0.84
4	.89	0.11 / 0	0.81

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดเท่ากับ 2 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .83 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.02 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.155 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.67 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .92 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.04 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.04 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.84 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .89 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.11 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0 และค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.81 ซึ่งคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม คือ 3

ตารางที่ 10 จำนวนผู้รอบรู้จริง, ผู้รอบรู้ไม่จริง, ผู้ไม่รอบรู้จริง, และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง
ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกราฟิกด้วย (ท่ากรรไกรทางเดียว)
ที่คะแนนจุดตัด เท่ากับ 3

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	92
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	8
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	92
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	8

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 มีผู้รอบรู้จริงจำนวน 92 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 8 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 92 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 8 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

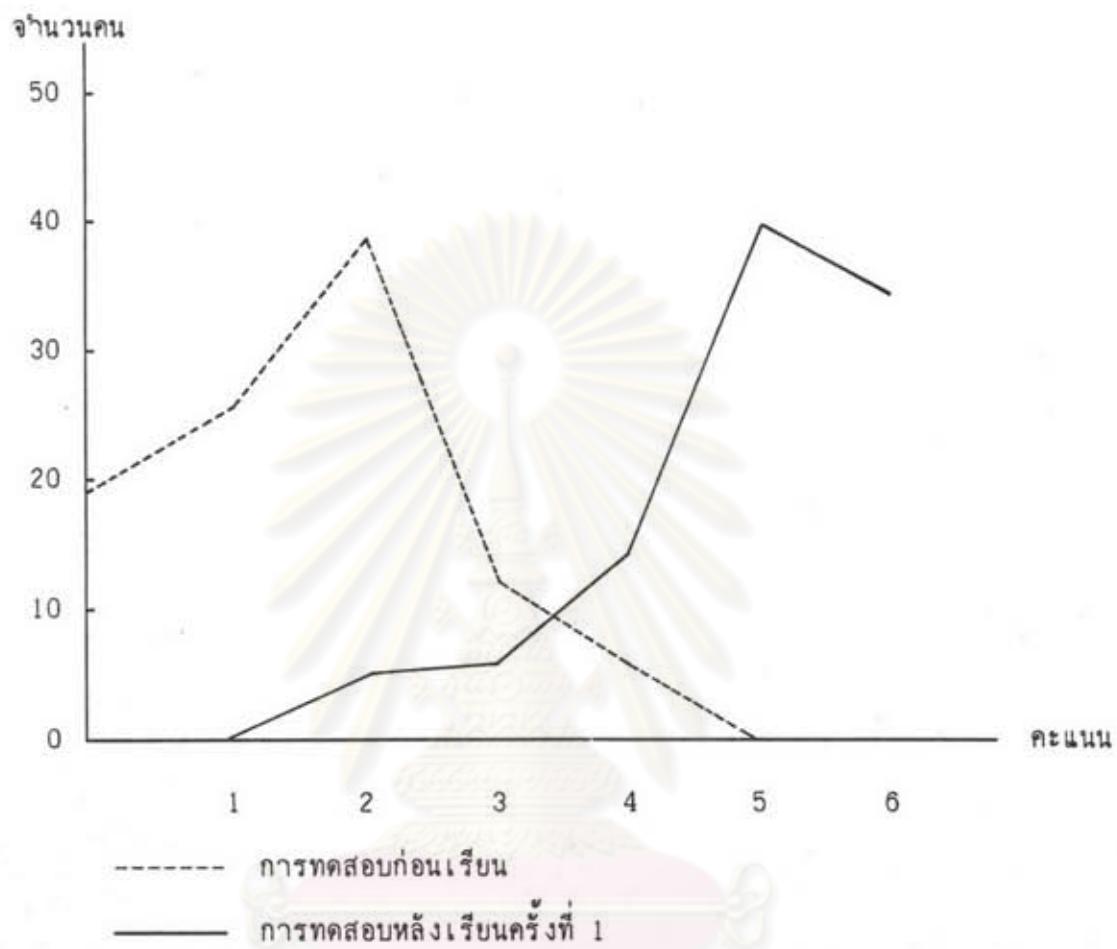
ตารางที่ 11 การแจกแจงความถี่ของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกระโดดไกล (ท่ากระดูกเข่า) ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)						
	0	1	2	3	4	5	6
การทดสอบก่อนเรียน	19	25	38	12	6	0	0
การทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	0	0	5	6	14	40	35

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 19 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 25 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 38 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 12 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 6 คน และไม่มีผู้ได้รับคะแนน 5 และ 6 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0 และ 1 ได้คะแนน 2 จำนวน 5 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 6 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 14 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 40 คน และได้คะแนน 6 จำนวน 35 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 นำคะแนนมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงคังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการภาษาอีดิคайл
(ท่ากระดูกเข่า)

จากแผนภูมิที่ 2 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการภาษาอีดิคайл (ท่ากระดูกเข่า)
ก่อนเรียน และผลการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 มาเขียนกราฟเส้นตรง
พบว่า เส้นกราฟตัดกันระหว่างคะแนน 3 และ 4

ตารางที่ 12 คะแนนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก การจำแนกพิเศษ ประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกราฟิกайл (ท่ากระคูกเข่า)

คะแนนจุดตัด อย่างถูกต้อง	ความน่าจะเป็นในการตัดสิน จำแนกพิเศษ ประเภทที่ 1 และ 2	ความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก การ จำแนกพิเศษ ประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ความ แม่นยำของเกณฑ์
3	.89	0.025 / 0.09	0.79
*4	.92	0.055 / 0.03	0.82
5	.88	0.125 / 0	0.78

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าคะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .89 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.025 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.09 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.79 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .92 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.055 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.03 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.82 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 5 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .88 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกพิเศษประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.125 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0 และค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.78 ซึ่งคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม คือ 4

ตารางที่ 13 จำนวนผู้รอบรู้จริง, ผู้รอบรู้ไม่จริง, ผู้ไม่รอบรู้จริง, และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง
ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการกราฟิกайл (ท่ากระดูกเข่า) ที่คะแนนจุดตัด
เท่ากับ 4

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	89
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	6
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	94
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	11

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 89 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 6 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 94 คน และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง จำนวน 11 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

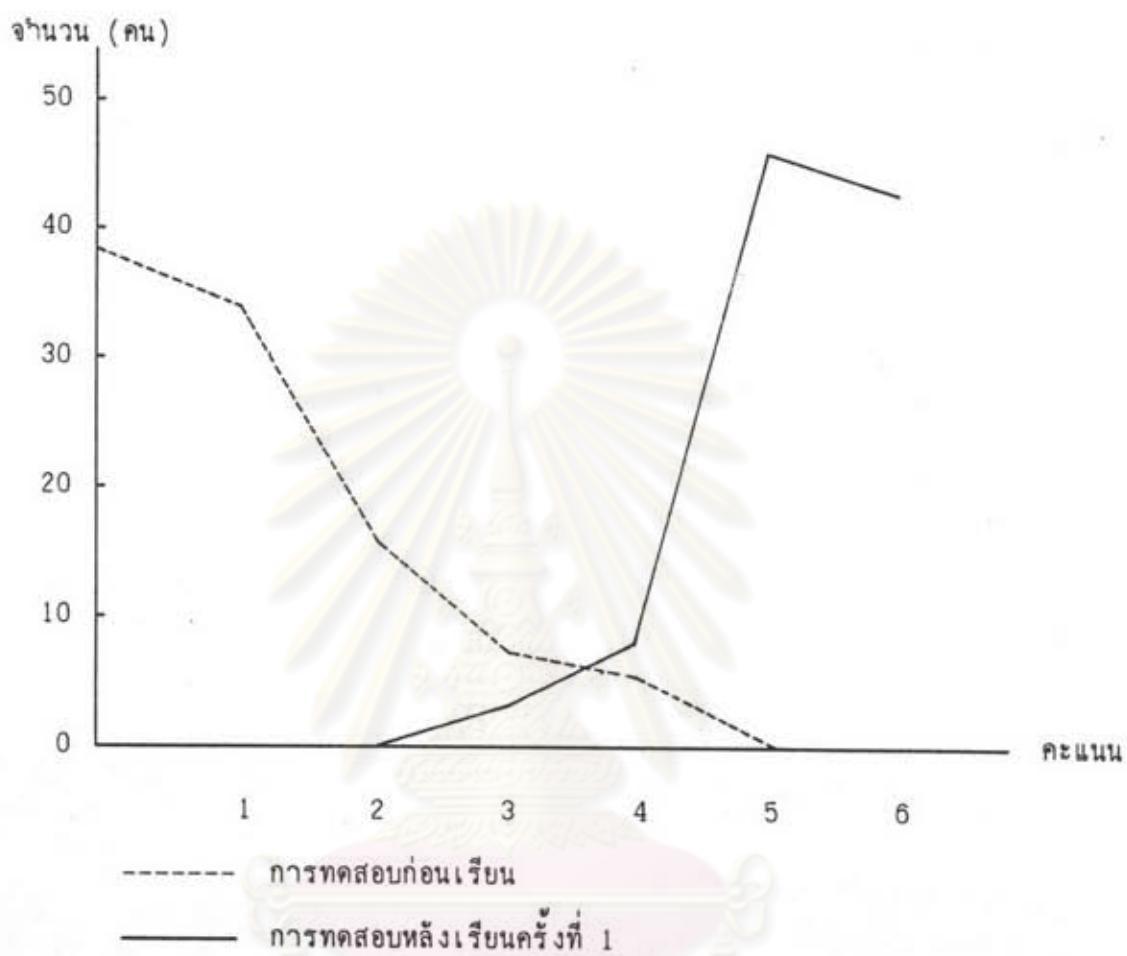
ตารางที่ 14 การแจกแจงความถี่ของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบีนอยู่กับที่) ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)						
	0	1	2	3	4	5	6
การทดสอบก่อนเรียน	38	34	16	7	5	0	0
การทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	0	0	0	3	8	46	43

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 38 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 34 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 16 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 7 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 5 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 5 และ 6 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0, 1 และ 2 ได้คะแนน 3 จำนวน 3 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 8 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 46 คน และได้คะแนน 6 จำนวน 43 คน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

จากตารางที่ 14 น่าจะแน่นมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแจกแจงดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าถีนอยู่กับที่)

จากแผนภูมิที่ 3 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าถีนอยู่กับที่) ก่อนเรียน และผลการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 มาเขียนกราฟเส้นตรง พบร่วม เส้นกราฟตัดกัน ระหว่างคะแนน 3 และ 4

ตารางที่ 15 คะแนนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากภาระจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการทุ่มน้ำหนัก (ท่าบืนอยู่กับที่)

คะแนนจุดตัด อย่างถูกต้อง	ความน่าจะเป็นในการตัดสิน จำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากภาระ จำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ความ แม่นยำของเกณฑ์
3	.94	0 / 0.06	0.88
*4	.96	0.015 / 0.025	0.92
5	.95	0.055 / 0	0.90

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าคะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .94 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 เท่ากับ 0 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.06 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.88 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .96 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.015 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.025 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์ เท่ากับ 0.92 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 5 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .95 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.055 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0 และค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.90 ซึ่งคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมคือ 4

ตารางที่ 16 จำนวนผู้รอบรู้จริง, ผู้รอบรู้ไม่จริง, ผู้ไม่รอบรู้จริง, และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการทุบหนัง (ท่ามือบุกที่) ที่คะแนนจุดตัดเท่ากัน 4

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	97
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	5
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	95
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	3

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากัน 4 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 97 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 5 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 95 คน และ ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 3 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

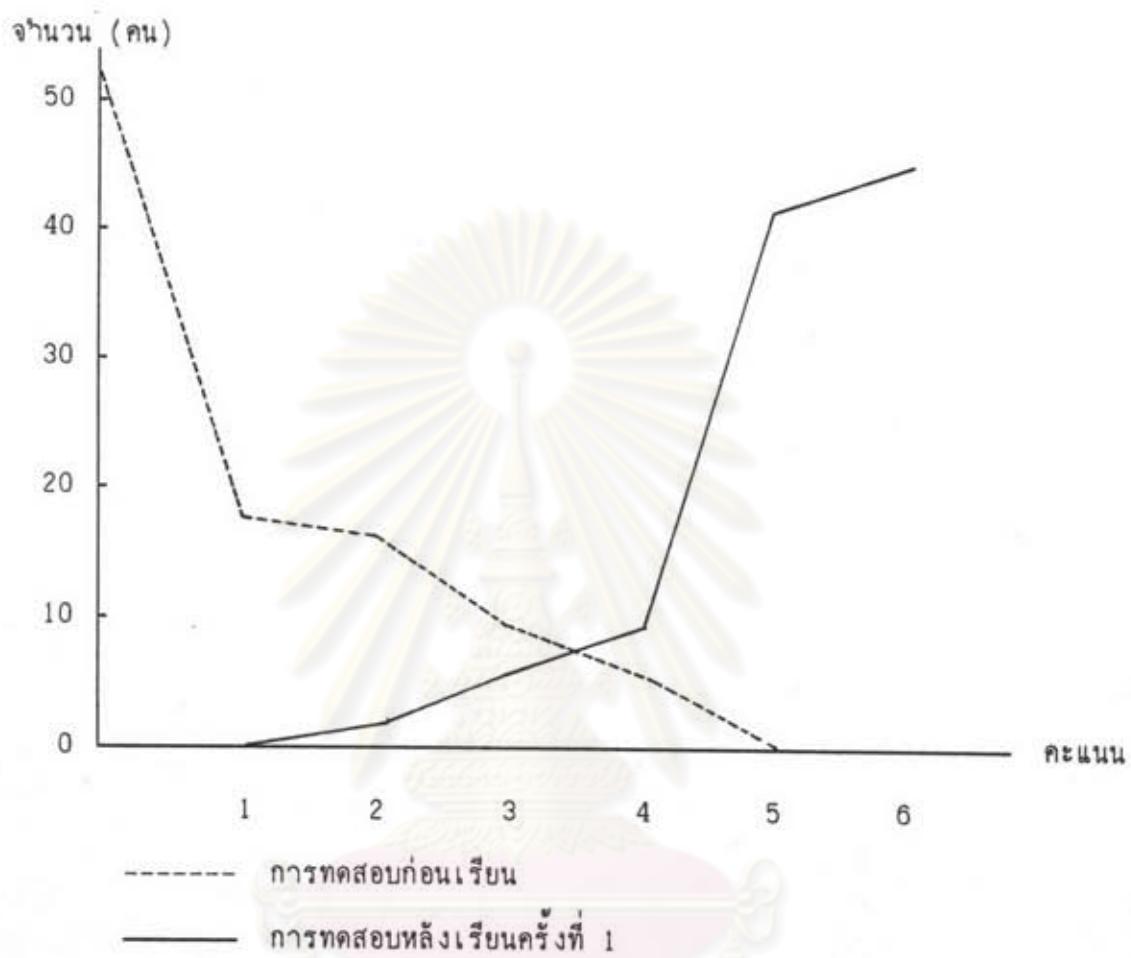
ตารางที่ 17 การแยกแจงความถี่ของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการว่างจักร (ท้ายนอยู่กันที่) ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	จำนวนรายการที่ทำได้ (คะแนน)						
	0	1	2	3	4	5	6
การทดสอบก่อนเรียน	53	17	16	9	5	0	0
การทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	0	0	2	5	8	41	44

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ผู้เข้ารับการทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 0 จำนวน 53 คน ได้คะแนน 1 จำนวน 17 คน ได้คะแนน 2 จำนวน 16 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 9 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 5 คน และไม่มีผู้ได้คะแนน 5 และ 6 ผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 ไม่มีผู้ได้คะแนน 0 และ 1 ได้คะแนน 2 จำนวน 2 คน ได้คะแนน 3 จำนวน 5 คน ได้คะแนน 4 จำนวน 8 คน ได้คะแนน 5 จำนวน 41 คน และได้คะแนน 6 จำนวน 44 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 17 นักคะแนนมาเขียนกราฟเส้นตรงจะเห็นลักษณะการแยกแจงดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 ลักษณะการแยกแจงของคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการข่าวงจักร (ท่าขึ้นอยู่กับที่)

จากแผนภูมิที่ 4 เมื่อนำผลการทดสอบทักษะการข่าวงจักร (ท่าขึ้นอยู่กับที่) ก่อนเรียน และผลการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 มาเขียนกราฟเส้นตรง พบร่วม เส้นกราฟตัดกัน ระหว่างคะแนน 3 และ 4

ตารางที่ 18 คะแนนจุดตัด ความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก การจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2 สัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการข่าว้งจกร (ท่าบันอยู่กันที่)

คะแนนจุดตัด อย่างถูกต้อง	ความน่าจะเป็นในการตัดสิน จำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	ความคลาดเคลื่อนเนื่องจาก การจำแนกผิด ประเภทที่ 1 และ 2	สัมประสิทธิ์ความ แม่นยำของเกณฑ์
3	.92	0.01 / 0.07	0.84
*4	.94	0.035 / 0.025	0.92
5	.93	0.075 / 0	0.86

* คะแนนจุดตัดที่เหมาะสม

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า คะแนนจุดตัดเท่ากับ 3 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้อง เท่ากับ .92 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิดประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.01 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.07 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.84 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .94 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.035 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0.025 ค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.92 คะแนนจุดตัดเท่ากับ 5 ค่าความน่าจะเป็นในการตัดสินอย่างถูกต้องเท่ากับ .93 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการจำแนกผิด ประเภทที่ 1 เท่ากับ 0.075 ประเภทที่ 2 เท่ากับ 0 และค่าสัมประสิทธิ์ความแม่นยำของเกณฑ์เท่ากับ 0.86 ซึ่งคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม คือ 4

ตารางที่ 19 จำนวนผู้รอบรู้จริง, ผู้รอบรู้ไม่จริง, ผู้ไม่รอบรู้จริง, และผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง
ของผู้เข้ารับการทดสอบทักษะการขวางจักร (ท่าบินอยู่กับที่) ที่คะแนนจุดตัด
เท่ากับ 4

รายการจำแนก	จำนวน (คน)
ผู้รอบรู้จริง (True Masters : TM)	93
ผู้รอบรู้ไม่จริง (False Masters : FM)	5
ผู้ไม่รอบรู้จริง (True Nonmasters : TN)	95
ผู้ไม่รอบรู้ไม่จริง (False Nonmasters : FN)	7

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ที่คะแนนจุดตัดเท่ากับ 4 มีผู้รอบรู้จริง จำนวน 93 คน ผู้รอบรู้ไม่จริง จำนวน 5 คน ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 95 คน และ ผู้ไม่รอบรู้จริง จำนวน 7 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด เป็นการประมาณค่าคะแนนจริงของผู้เข้ารับการทดสอบ ในกรณีที่วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดโดยวิธีของอิเบล (Ebel, 1972)

ตารางที่ 20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยง ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของ การวัดของผู้เข้ารับการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 และ การทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 2

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S_v)	ค่าความเที่ยง (r_{tt})	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ การวัด (S_e)
2.24	0.78	± 1.05

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.24 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.78 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด เท่ากับ ± 1.05

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ความเที่ยงในการตัดสินใจแผนกความรอบรู้

ความเที่ยงในการตัดสินใจแผนกความรอบรู้ เป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้จากการสอบสองครั้ง และได้ตัดโอกาสที่จะเกิดขึ้นเองโดยบังเอิญออกแล้วเป็นค่าความเที่ยงของแบบสอบถามอิงเก็ปท์ โดยวิธีของสวามินาธาน, แฮมเบิลตัน และอลจีนา (Swaminathan, Hambleton and Algina, 1974)

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้จากการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 1 และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ครั้งที่ 2

รายการ	K
รวมทุกทักษะ	0.80
ทักษะการกราฟโคดสูง (ท่ากราฟกราฟทางเฉียง)	0.85
ทักษะการกราฟโคดໄกล (ท่ากราฟคุกเข่า)	0.71
ทักษะการทุมน้ำหนัก (ท่ายืนอยู่กับที่)	0.80
ทักษะการขวางจักร (ท่ายืนอยู่กับที่)	0.79

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้ รวมทุกทักษะเท่ากับ 0.80 ทักษะการกราฟโคดสูง (ท่ากราฟกราฟทางเฉียง) มีค่าเท่ากับ 0.85 ทักษะการกราฟโคดໄกล (ท่ากราฟคุกเข่า) มีค่าเท่ากับ 0.71 ทักษะการทุมน้ำหนัก (ท่ายืนอยู่กับที่) มีค่าเท่ากับ 0.80 ทักษะการขวางจักร (ท่ายืนอยู่กับที่) มีค่าเท่ากับ 0.79

ความเป็นปัจจัยของแบบทดสอบ

ความเป็นปัจจัยของแบบทดสอบ เป็นคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ไม่ว่าใครจะเป็นผู้วัด ก็จะให้ผลการวัดที่ไม่แตกต่างกันโดยคุณภาพจากการให้คะแนนของครูพอลศึกษา 5 ท่าน โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่มีการจำแนกแบบสองทาง โดยไม่มีการทำซ้ำ (Some special analysis-of-variance methods : A two-way classification analysis without replications) และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Intraclass correlation)

ตารางที่ 22 ค่าความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง โดยการประเมินผลของครูพอลศึกษา 5 ท่าน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
นักเรียน (row)	936.675	39	24.02	82.83*
ผู้ประเมิน (column)	0.6	4	0.15	0.52
ส่วนที่เหลือ (remainder)	44.6	156	0.29	
รวม	981.875	199		

* $P < .05$ ($.05 F_{39, 156} = 1.54$)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถทางทักษะภาษาประเภทลางรู้สึกนฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการประเมินของครูพอลศึกษาทั้ง 5 ท่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มของผู้ประเมิน ระหว่างคะแนนการทดสอบที่วัดผลโดยครุพลศึกษา 5 ท่าน

รายการ	N	r
ผู้ประเมินแต่ละคน	5	0.94*
ผู้ประเมินทั้งหมด	5	0.99*

* $P < .01$

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินและผลการประเมินเฉลี่ยจากผู้ประเมินทั้งหมด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .94$ และ $.99$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย